

Протокол

№

гр. София, 12.03.2014 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 12.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **9833** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал.1 ГПК вр. чл. 144 АПК, на второ четене в 11.51 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ А. Е. – редовно призован; не се явява, представлява се от адв. И., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ НЕЛК – редовно призован; не изпраща представител.

СГП – редовно призована; не изпраща представител.

Явява се вещото лице Н. К..

Адв. И. - Да се даде ход на делото. Няма процесуални пречки.

СЪДЪТ като намери, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА становище на жалбоподателя с вх. № 6075/04.03.2014 г. по описа на съда.

ДОКЛАДВА заключение на вещото лице, представено на 28.02.2014 г.

По направеното искане за отвод настоящият състав намира същото за неоснователно. Не са налице обстоятелства измежду посочените в чл. 22 ГПК. Не съставлява лично отношение различието в правните становища на която и да е от страните и съда. В тази връзка следва да се отбележи, че принципът за случайно разпределение на

делата, прогласен в чл. 9 от Закона за съдебната власт, изисква сериозни основания за постановяване на отвод на съдебния състав, тъй като такъв отвод представлява изключване на приложението на този принцип. В случая настоящият състав не намира такова основание, предвид което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането за отвод на състава.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА на вещото лице:

Н. В. В. – К. – 32 години, неосъждана, без дела и родство със страните. Предупредена за наказателната отговорност по чл. 291 от НК. Обещава да даде вярно и безпристрастно заключение.

Адв. И. – Прегледът на моя доверител беше извършен старателно и коректно, въпреки това моите въпроси са по този въпросник, който съм насочила задачите за експертизата към исковата молба, а именно: възможността за лечение на вродената катаракта, съществува ли и до каква степен е възможно възстановяване?

Вещото лице К. – Да, и А. Е. е пример за това, че фундаменталната катаракта може да бъде лекувана. Фундаменталната катаракта, сама по себе си, представлява помътняване на нормално намиращата се в окото леща още в ранния период след раждане. Навсякъде по света единственият начин за лечение на фундаментална катаракта е така наречената катарактна екстракция - по оперативен път се влиза в окото и се отстранява помътнялата естествена леща, като след отстраняване на лещата, поради така нареченото състояние афакия - липса на собствена леща, окото става с високо далекогледство. Това само по себе си изисква имплантиране на втори етап, или на първи етап, (зависи от възрастта на детето) на изкуствена вътреокулярна леща, с което се смята, че първият етап от лечението на вродената катаракта е постигнат. Вторият етап е необходимостта от изписване на очила за докоригиране на зрителната острота в случаите, в които има рефракционна аномалия, т. е., миопия – късогледство, или далекогледство към момента на имплантиране на лещата или развили се във времето, така че отговорът ми е: да, вродената катаракта се лекува и А. Е. е пример за това.

Адв. И. - Може ли да се каже, че степента на възможност за социална адаптация в този случай е такава, че той изцяло е компенсирал болестното изменение?

Вещото лице К. - Към датата на прегледа, който беше проведен на 19.02.2014 г., А. Е. има зрителна острота за далече с дясното си око, с новата оптична корекция, изписана от мен - 90% и ляво око - 80%. Двучната му зрителна острота с нова корекция е 100%, тъй като винаги при двучно зрение, когато се гледа с две отворени очи, зрителната острота е с 20% по-висока, отколкото с всяко око поотделно. Така че към 19.02.2014 г. смятам, че А. Е. е със зрение, което му позволява да има нормален живот в обществото.

Адв. И. - Това е в следствие на компенсаторни механизми, които е развил болния орган, в случая двете очи, нали така?

Вещото лице К. - Той има такава зрителна острота, защото са имплантирани вътреокулярни лещи.

Адв. И. – Да, след което окото е развило, чрез нагаждане към тази нова за организма ситуация, която е една изкуствено създадена ситуация, и окото се е пригодило, усвоило и създадо нов механизъм, за да може да се осъществява процесът виждане.

Вещото лице К. – Не, окото не е създадо нов механизъм. Човешкото око е единствено

и само физика. Определя се от дължината на предно-задната площ на окото и общата пропускателна способност на окото, която се определя от пречупвателната способност на роговицата, която не е оперирана (няма промени) и от лещата, било то естествена, било то интраокулярната леща. В случая, към датата на имплантация на лещата, лещата е изчислена така, че детето да може да вижда ясно на възрастта, на която е имплантирана лещата, за да се предотврати развитието на т. нар. „мързеливо око”. Това нещо впоследствие води до развитието на късогледство, което се наблюдава при А. Е.. Това късогледство най-вероятно с времето ще расте, но към датата на прегледа детето има зрителна острота 100%. Аз съм отбелязала в заключението, че неговото далекогледство ще расте, което ще изисква изписване на нова оптична леща.

Адв. И. - В сега изписаната рецепта за корекция, в каква посока вървят диоптрите на очилата?

Вещото лице К. - Те се увеличават. Това е нормално, това се очаква и за в бъдеще. Всяко дете с късогледство и всяко дете с далекогледство, което носи очила, трябва да бъде проследявано на всеки 6 месеца, тъй като детският организъм расте, окото расте и се наблюдава промяна на рефракцията, което изисква съответно и промяна на очилата.

Адв. И. – Вие установихте, че в сравнение с предишната корекция сега е настъпила по-голяма степен на корекция?

Вещото лице К. – Да, увеличил се диоптърът, но в такъв случай всяко дете, което е с късогледство би могло да тръгне и да иска решение на ТЕЛК за инвалидност само защото на 5 години диоптрите са били 3, на 6 години са станали 6. Навсякъде в НМЕ пише, че се отразява зрителната острота с оптимална поносима корекция. В случаите, в които имаме зрителна острота, тя винаги се отразява с корекция и без корекция и ако можем да постигнем висока зрителна острота с корекция, това не вкарва детето или човека в група за инвалидизация само защото без очила той няма добра зрителна острота.

Адв. И. – Дете с 10% нетрудоспособност (така наречената възможност за социална адаптация, както е при децата) поради очни болести, такова дете може ли да понесе физическо натоварване, както това е при здрави деца? Имам предвид участието в часове по физкултура, където физическото натоварване е малко по-голямо. Това следва ли да бъде съобразено и с оглед това съобразяване, това следва ли да бъде отразено в решението на ТЕЛК?

Вещото лице К. – Не знам дали ТЕЛК трябва да се съобразява и дали трябва да пише за това, дали децата трябва да посещават часовете по физическо възпитание. С оглед имплантацията на вътреочни лещи при А. Е., моето лично мнение е, че той трябва да бъде освободен от по-натоварващи физически упражнения, но не и изобщо да не участва в часовете по физическо възпитание.

Адв. И. - Което означава, че състоянието на имплантирани лещи и последващи оперативни намеси би следвало да бъде съобразено по отношение физическо натоварване на детето?

Вещото лице К. - Не е добре за него да бъде боксьор, не е добре за него да вдига тежести, но може да участва упражненията, които са по лека атлетика в часовете по физическо възпитание. За него не е добре да осъществява тежки физически натоварвания.

Адв. И. – Установеният страбизъм, което представлява изкривяване на окото по

отношение на другото око и по отношение на успоредността на осите спрямо другото око, това определя ли намалена възможност за пълноценна социална адаптация и за пълноценно виждане?

Вещото лице К. – Не, от гледна точка на това, че когато гледаме с две отворени очи с две успоредни очни оси, предимството на така нареченото бинокулярно зрение е способността ни да възприемаме третото пространство. Установено е, че хора, които нямат бинокулярно зрение, т. е., не възприемат света триизмерно, около 5 години след загубата на тази способност успяват да се ориентират в пространството, успяват да възприемат света триизмерно косвено – по отдалечеността на предметите, по това, колко замазани са границите на предметите. Това, което ограничава А. Е. в този случай е фактът, че той не може да стане пилот, но може да бъде лекар, може да бъде стоматолог, може да бъде адвокат, може да бъде учител. Още нещо, кривогледството, което има той подлежи на оперативна интервенция с цел възстановяване успоредност на очните оси. Това е нещо, което подлежи на терапия.

Адв. И. – Може ли страбизмът да се нарече нарушаване на функционалността?

Вещото лице К. – Да, и за това нарушаване на функционалността по разпоредбите се дават 10%. Аз разгледах жалбата и от нещата, които Вие бяхте постановили в нея ми се струва, че разчитате нещата доста неправилно. Има един параграф, в който пише „отстранена леща”, Вие пишете 20% след което отново смятате още 10% за имплантация на вътреочна леща. Процентите са само 10% от гледна точка на това, че – да, той е с отстранена собствена леща, но е имплантирана вътреокулярна леща. Има много голямо значение, ако той беше останал без интраокулярна леща, тогава в момента неговото състояние щеше да бъде коренно различно. Зрителната му острота щеше да бъде много различна и тогава биха му се дали 20% за това, че той има отстранена вътреочна леща. Най-тежкото като процент за А. Е., според мен и това, което са установили колегите от ТЕЛК, са 20%, които се дават за загубата на акомодация на двете очи, оттам нататък по формулата за изчисляване на нетрудоспособност той получава 20% и още 20% от сбора на останалите проценти, които получава за другите увреждания. Това са: 10 % - за наличието на страбизъм, 10% - за имплантацията на вътреокулярна леща и 7% - за намалената зрителна острота на всяко едно око поотделно.

Адв. И. - Постоперативните състояния не довеждат ли до нарушаване на функционалността по принцип?

Вещото лице К. - Имате предвид при него - да, той е с нарушена акомодация и за да може да вижда ясно на различни разстояния - от далече, на близо, на него са му необходими повече от един чифт очила или очила, влизаци в групата на така наречените прогресивни очила, с постепенна промяна на диоптъра, от горните към долните, така че да може да се обхване цялото разстояние от 5 метра за виждането на далече, до 33 см., което ние използваме за близо.

Адв. И. - Нямам повече въпроси.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА заключението на вещото лице. Да се изплати възнаграждение от внесения депозит в размер на 80 (осемдесет) лева, за която сума се издаде РКО.

Адв. И. - Нямам други доказателствени искания.

Съдът, като намери делото за изяснено от фактическа страна,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

Адв. И. – Моля да уважите жалбата като основателна и доказана предвид изложените твърдения в нея и това, че те се потвърдиха, че НЕЛК не е съставила своето експертно заключение с оглед разпоредбата на чл. 117 от Закона за здравето, а именно, че държавите и общините на юридическите и физическите лица създават условия за осигуряване на здравословна жизнена среда и нормално физическо и психическо развитие на децата. Поради което считам, че НЕЛК е нарушила принципа на целесъобразност, залегнала в основите на административното производство и формулирана в чл. 4, ал. 2 и ал. 3 АПК. Така НЕЛК е нарушила един основен принцип, както на политиката, която държавата следва по отношение на децата и детското здраве, но не е приложила целесъобразно материалния закон. Твърдя, че НЕЛК не е съобщила НМЕР и Приложение № 1 към Наредбата, с което се определя оценка на ТНР. Изложените от мен в жалбата до съда съображения относно начина, по който следва да бъдат определени процентите неработоспособност е възможно да не са на 100% правилни, но това са разсъждения на юрист. Приложението на Наредбата и Приложение №1 към нея със сигурност има и особености, но така или иначе видно от разпоредбите, които съм цитирала, не са приложени нормите, определящи степента на неработоспособност, както и това, че постановеното решение на НЕЛК би следвало да е с пожизнен срок. Това не е направено, но това е точно и ясно регламентирано в т. 8 от глава V на Наредбата. Считам, че изцяло доказателствата за това, че А. Е. е успял да изгради по един компенсаторен начин една много висока зрителна острота, не отменя правото му да бъде освидетелстван и да получи оценка за степента на нетрудоспособност (степен на възможност за социална адаптация), за да може със средствата, които ще му бъдат определени да получава, да полага системни грижи за зрението си предвид това, че необходимостта за системни прегледи през 6 месеца, а и по-често, са крайно наложителни и от това не може да се отстъпи. Заедно с тези прегледи е наложителна и смяна на очилата, с които се коригира негово зрение. Разбрахме, че такава смяна се налага често, тъй като заболяването има прогресивен характер и тази зрителна острота от 100% със сигурност ще намалява и поради което се е наложило изписването на нови очила. Новите очила са два чифта - за близко и за далече, и двата чифта имат висока стойност. Със средствата, които следва да получи А. Е. от ТЕЛК, то би следвало да може да покрие такива разноски. Ето защо считам, че жалбата следва да бъде уважена като доказана и основателна. Моля да ни присъдите направените по делото разноски.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12.20 ч.

СЪДИЯ:

CEKPETAP: